

KARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
hírveinek lapja

VIII. évfolyam, 4. szám, 2009. Karácsony

Egy kevert világból Isten örömébe

Olyan világban élünk, ahol a jó és rossz össze van keverve, mint egykor a tiszta magyar pirospaprika a mérgező anyagot tartalmazó, de olcsó külföldi paprikával.

Kevert világban élünk, ahol sok keresztény összekeveri a színtiszta krisztusi tanítást a bűnös világ tanításával: a test kívánságával, a szem kívánságával és az élet kevélységével. (1Jn 2,16). Azt hiszi, hogy fennállhat egy kevert kereszténység is, egy bűnnel kevert kereszténység is. A tiszta szerelem és házasság összekeverése a felelőtlen élettársi vagy homoszexuális együttéléssel: ez nem kereszténység.

A tisztaság és becsületesség megélhetés összekeverése a kapzsi birtoklási vágygal: ez nem kereszténység. Az embertárs szolgálatának felcserélése és összekeverése a hatalomvágygal, göggel: ez nem kereszténység.

A kevert kereszténység nem kereszténység, csak annak látszik; valójában hamis és életveszélyes. Az örök életet kockáztatja az, aki így akar élni. Ezt a kevert világot nem a jó Isten teremtette - hisz ő mindent jónak teremtett -, ez a kevert világ a Sátán műve, aki összekeveri a jót a rosszal. Mít kell tenni ebben a kevert, hamis világban? Vizsgálatot tartani.

„Térjete meg!” (vö. Mt 3,1) - halljuk Keresztelő János felszólítását, aki egy hasonló kevert világban élt. A Jordán partjához - ahol keresztelt -

kivonult egész Jeruzsálem. Volt ott farizeus is meg szadduceus is, a zsidó törvények szigorú, ámbár önelégült megtartói. Elképzelhetjük, amint csodálkozva körülnéztek, amikor Jánostól ezt hallották: térjete meg! Ugyan kinek szólnak e szavak? Nekünk biztos nem - gondolhatták magukban a törvény őrei -, hisz mi Ábrahám leszármazottai vagyunk, a zsidó hit eminensei, bennünket semmilyen kritika nem érhet.

És a mai keresztények között vajon nincsenek hozzájuk hasonlóak, akik körülnéznek: ugyan kinek szólnak e szavak a megtérésről. Nálam minden rendben, nekem gyónásra sincs szükségem. Erre csak azt lehet kérdezni: miért, te talán már szent vagy? Mert ha nem vagy szent, ami valószínű, akkor igenis szükséged van a megtérésre, azaz irányváltoztatásra.

A megtérés nem más, mint irányváltoztatás. Az egyik szent írja: „ha tudod, hogy ezen az úton - ezzel az olvasmánnyal, ezekkel a társakkal... szakadékokba kerülhetsz... akkor miért áztatod magad azzal, hogy mindez talán előnyös képzésed vagy személyiséged kifejlődése szempontjából: Változtass irányt - radikálisan”.

Persze az irányváltoztatáshoz az kell, hogy elfogadjam Isten akaratát. És ez a legnehezebb. A legtöbb esetben azért nem sikerül az irányváltoztatás, megtérés, mert jól érzed magad abban a helyzetben - abban a bűnös helyzetben -, amiben élsz. Tehát nem akarsz változtatni az életeden, nem akarsz irányváltoztatást. Jól érzed magad ebben a kevert világban, mely persze rád nézve veszélyes. Ráadásul azt hiszed, hogy ez a kevert világ nyújt neked örömet az életben, az Isten akarata szerint élet túl szürke lenne. Szent Josemaría a durcás gyerekekhez hasonlítja azt, aki a saját akaratát akarja megvalósítani az Isten akarata helyett. Milyen a durcás gyerek? Örömtelen. Ilyen a kevert keresztény is, aki a maga akaratát egy keresztény öntettel locsolja le: örömtelen.

Nincs más kiút ebből a kevert világból, mint a megtérés, irányváltoztatás: önimádat helyett Isten imádata.

Salamon László esperes-plébános

Változás az egyházközségi képviselőtestület életében

December elején töltötte be az egyházközség képviselőtestületének világi elnöke, **Felföldi Miklós 70. életévét.** Isten éltesse sokáig, jó egészségben és erőben! A képviselőtestület szabályzata szerint, megszűnik annak a képviselőtestületi tagsága, aki a 70. életévét betölti.

Elköszönünk tehát eddigi testületi elnöküinktől: most e lap hasábjain, december 27-én vasárnap a délelőtti fél tízes szentmisén, és december 30-án a képviselőtestületi ülésen.

Ugyanakkor sietek elmondani, hogyha úgyis van a szabály, hogy életkora miatt nem lehet képviselőtestületi tag, de szabály van arra is, hogy tiszteletbeli tagként részt vegyen továbbra is a testület munkájában, odaadó buzgósággal a templom életében és folyamatos jobbra tételében. Ezt kérjük tőle is és a Jó Istentől, hogy sokáig szolgálhassuk együtt az Ő dicsőségét és a hívek lelki üdvét.

Méltatni majd a december 27-i vasárnapi szentmisén szeretném, most csak egy kis írás kívánczik ide, amivel szeretnénk megköszönni mindazt a sok jót, ami szívéből és kezéből származott a templom és plébánia javára.

Attól függ, kinek a kezében van...

Egy kosárlabda az én kezemben kb. 3.000 forintot ér. Egy kosárlabda Michael Jordan kezében kb. 290 milliót. Attól függ, kinek a kezében van.

Egy baseball-labda az én kezemben kb. 1.000 forintot ér. Ugyanez Thomas McGuire kezében kb. 130 milliót. Attól függ, kinek a kezében van.

Egy teniszütő az én kezemben nem ér semmit. Ha a teniszütőt Gabriella Sabattini fogja, akkor megnyeri a Világkupát.

Attól függ, kinek a kezében van.

Egy bot az én kezemben arra jó, hogy elkergessem a kutyákat. Egy bot Mózes kezében, kettéválasztja a hatalmas tengert.

Attól függ, kinek a kezében van.

Egy parittyá az én kezemben egy gyermekjáték. Egy parittyá Dávid király kezében hatalmas fegyver. Attól függ, kinek a kezében van.

Két hal és öt kenyér az én kezemben két halas szendvics: a tízóráim. Öt kenyér és két hal Jézus kezében jóllakat ezreket.

Attól függ, kinek a kezében van.

Szögekkel a kezemben elkészíthetek egy madáretetőt. A szögek Jézus kezében megváltást hoztak az egész világnak.

Attól függ, kinek a kezében van. Ahogy már észrevehetted: „Attól függ, kinek a kezében van.”

Tehát tedd le a törődöttségedet, a félelmeidet, az aggodásaidat, a reményeidet, az álmaidat, a kapcsolataidat, a családot és az egyházadat az Isten kezébe, hiszen tudod...

Attól függ, kinek a kezében van.

Mi is azt kívánjuk, hogy világi elnökünk élete, egészsége, munkája legyen mindig a legjobb helyen: Isten kezében.

Salamon László esperes-plébános

Karácsony – ünnep és hagyomány

A karácsony szó nem található a Bibliában, és sehol sincs utalás arra, hogy az emberiség ilyen nevű ünnepet üljön meg. Ráadásul az Ószövetséggel ellentétben, az Újszövetség nem tartalmaz olyan „törvényt”, mely egy adott ünnepet fix dátumhoz vagy időszakhoz kötne.

A karácsony ünnepe Urunk Jézus Krisztus születését jelöli. Erről az eseményről a keresztények nem emlékeztek meg éppen a kereszténység születésétől fogva (például az első századokban az egyházatyák Iréneusz és Tertullian nem sorolják a fontos ünnepek közé). Alig Nagy Konstantin dekrétuma után (313) az Egyház kötelező ünnepnapnak rendelte el a karácsonyt.

Amikor a különböző helyi egyházak elkezdtek ünnepelni a karácsonyt, különböző vélemények születtek ünneplésének dátumára vonatkozólag: ünnepelték ezt decemberben, májusban, áprilisban, de a leggyakoribb időpont január volt.

Hogyan került a karácsony megünneplése december 25-re? A pogány világ ilyenkor ünnepelt, ugyanis ez az időszak volt a téli napforduló időszaka, ami nagy ünnepnek számított a görög és a római világban. Ugyancsak ilyenkor a pogány mithraista szekta (ami eléggé elterjedt volt a Római Birodalomban) ünnepelte a Nap születését (ebben az időszakban a nap a legalacsonyabb pontját éri el a déli – ausztrál – félgömbön, és utána elkezdi észak felé mozogni – ami egy fölemelkedéshez hasonlít). Ezek a pogány ünnepek még hatással voltak a keresztény közösségekre, emiatt az Egyház teljesen ki akarta szorítani ezeket a keresztények rituális gyakorlatából.

A karácsony az egyik legnépszerűbb ünnep a világon, még azokban az országokban is, ahol a keresztények vallási kisebbséget képeznek. Vannak mégis országok, ahol a karácsony nem hivatalos ünnep, mint például Kína (Hongkongot és Makaót kivéve), Japán, a legtöbb arab ország, Algéria, Thaiföld, Nepál, Irán, Törökország és Észak Korea. Jelenleg a legtöbb ország december 25-én ünnepli a karácsonyt, de mégis vannak ez alól most is kivételek. Olyan országokról van szó, ahol a lakosság többsége ortodox és ahol az ottani ortodox egyház a Julián naptárat használja.

Ezekben az országokban Gergely-naptár szerint a karácsony ünnepe január 7-re esik (például Oroszország, Grúzia, Egyiptom, Ukrajna, Szerbia). Általában Jézus születésének ünnepét készületi időszak előzi meg; a latin egyházban ez az advent időszaka, a keleti egyházakban pedig a karácsonyi Böjt. A karácsony megünneplésének módja különbözik országonként. Keresztények számára a liturgikus megünneplés fontos szerepet tölt be, és szervesen hozzátartozik az ünnep jellegéhez. De ugyanígy karácsony hangulatához tartozik, szokás a családi összejövetel, ami karácsonyi vacsorával és ajándékozással végződik. A karácsonyi vacsora összetétele is változik akár országonként, akár országon belüli területenként. Nagy Britanniában ez pulykából, burgonyából, zöldségekből és pudingból tevődik össze, miközben Lengyelországban, Közép-Kelet Európában (Magyarországon is) és Skandináviában a hal tartozik hagyományos karácsonyi ételekhez, Fülöp-szigeteken a sonka a preferált, Németországban, Franciaországban és Ausztriában a libából és sertéshúsból készült ételek számítanak karácsonyinak.

A végén nem kell megfeleledkezni a karácsony spirituális oldaláról sem, aminek fontossága minden szokást felülmúl. Azt hiszem, mindennap hálásnak kellene lennünk Istennek Jézus Krisztus születéséért. Nem kell, hogy december hónapja érkezzen el ahhoz, hogy eszünkbe jusson, hogy Isten kegyelme által nekünk Betlehemben Megváltónk született, Jézus Krisztus személyében. Az Ő igazsága tett mindannyiunkat szabaddá. És ha megőrizzük szívünk tisztaságát Isten előtt, garancia, hogy azt fogjuk tenni, ami előtte kedves. A karácsony, vagy az erre való készület időszakát arra is fölhasználhatjuk, hogy embereken segítsünk, vagy hogy evangelizáljuk őket. Talán így Krisztus evangéliumának jó híre számukra is örömet fog jelenteni. Áldott, békés karácsonyi ünnepeket!

Cibian Miklós káplán

Az advent története

A karácsonyra való előkészület négyhetes periódusa az „Adventus Domini” (Úr jövele) latin kifejezés rövidítéséből kapta a nevét. Adventtel kezdődik az egyházi év is a nyugati keresztény egyházakban. Az ünnepi időszak arra szolgál, hogy előkészüljünk Urunk megtestesülésének ünneplésére. A mai római liturgiában a december 25-e előtti négy vasárnapra és a közé eső 18-24 hétköznapra vonatkozik. Az előkészület ünneplése az első századokra nyúlik vissza. A régi hagyomány szerint adventet Szent András apostol ünnepétől (nov. 30.) számították. Az advent eltérő számítása egyrészt abból adódik, hogy a karácsonyhoz igazodik, a karácsonyt pedig nem mindig december 25-én ünnepelték. A négyvasárnapos előkészület a gallikán liturgiában

alakult ki. Egyes helyeken a hathetes adventi előkészület volt szokásos, ami Szent Márton ünnepétől kezdődik.

A négyhetes adventi ciklus Rómában Simplicius pápa idejében vált általánossá. VII. Gergely pápa (1073-085) véglegesen négy hétre szűkítette az adventi időszakot. III. Ince pápa (1198-1216) elrendelte adventben a lila miseruha viseletet a fekete helyett. Azt is elrendelte, hogy a katolikus templomokban takarják le a képeket, és ne díszítsék föl az oltárt és a szentek képeit virággal, hétköznapiakon pedig ne orgonáljanak.

Az advent szimbolikájára erőteljesen hatott az ősi írországi kolostori liturgia, mely az ítéző Krisztus várására összpontosított. Ennek megfelelően a négy vasárnapnak négyféle jelentést tulajdonítottak a négyféle eljövétel alapján. Krisztus először a megtestesülésben érkezett hozzánk, másodszor a kegyelemben, harmadszor a halálunkkor, negyedszer az ítéletkor jön el. Adventben az egyház liturgikus megemlékezéseiben különös szeretettel fordul Mária felé. A hajnali miséket a latin mise kezdő antifónájáról rorate miséknek is nevezzük. Az antifóna így kezdődik: „Rorate coeli desuper”, „Harmatozzatok, egek onnan felülről” (Harmatozzatok, égi magasok című egyházi ének megfelelője). Hajnali misét először csak a karácsony előtti napokban mutattak be egyes helyeken 7-9 nappal karácsony előtt. A középkor Európájában a Mária-mise szokása elterjedt egész adventben. Még Glóriát és Credót is énekeltek, ami nem felelt meg a római liturgikus kalendáriumban előírt adventi szertartáshagyománynak. A szokás elterjedt Magyarországon is. A Szentszék 1892-ben pannonhalmi bencéseknek, 1958-ban pedig az Esztergomi Főegyházmegyének engedélyezte ennek az ősi szokásnak a folytatását. A II. Vatikáni Zsinat után advent mindegyik hétköznapja külön miseszöveget kapott.

Magyarországon az adventi időszak kezdetét harangozással jelezték. Ehhez a liturgikus időszakhoz tartozik a „Szállást keres a Szentcsalád” népi liturgiája. A népi liturgiában közkedvelté vált a ferencesek betlehemezési szokása is.

Az adventi koszorú Johann Heinrich Wichem evangélikus lelkésztől származik. Az általa alapított gyermekotthon egyik imatermében felfüggesztett egy szekérkerek, rajta minden nap egy gyertyával többet gyújtott meg. Később a kereket koszorúvá alakították a köréje font fenyőgallyal. Az adventi koszorú 1930. és 1940. között elterjedt a katolikusok között is.

Összességében, hagyományosan az advent azon ezeréves sötétséget szimbolizálja, amíg az emberiség Krisztus születésére várt.

(Cibian Miklós atya 2009. november 29-i szentbeszéde alapján összeállította Túriné Nádudvari Mária)

Isten igazsága, békéje és szeretete

Adventi lelkigyakorlat volt templomunkban december 7-től 9-ig, melyet Seffer Attila kiskunfélegyházi káplán vezetett. Röviden idézek bemutatkozásából, melyet lapunk részére adott:

„Tősgyökeres kerekegyházi családból származom. Már kisgyerekkoromtól kezdve húgommal együtt vallásosan neveltek minket. Általános- és középiskolai tanulmányaimat szülővárosomban, majd Kecskeméten végeztem. Főiskolai tanulmányaimat Pécsen folytattam, majd ezt befejezve kértem fölvételemet a kalocsai főegyházmegye papnövendékei közé. Teológiai tanulmányaimat Szegeden végeztem. Isten kegyelméből, az idei év júniusában részesültem a papság szentségében. Főpásztorom július elsejével helyezett a kiskunfélegyházi Sárlos Boldogasszony Plébániára, kápláni beosztásba. Jelmondatként a Lukács evangéliumból vett idézetet állítottam magam elé: Szolgáljunk neki, szentségben és igazságban, színe előtt életünk minden napján. Isten segítsen ennek beteljesedésében kedves mindannyiunkat, hogy együttműködve, testvéri szeretetben haladjunk, közös utunkon a végső cél, az örök üdvösség felé.”

Az első alkalommal az atya arról elmélkedett, hogy mit is kell nekünk, keresztényeknek – televíziós hasonlattal élve – „sugározunk” a világban. Három ilyen dolog van. Az első, tanúságot tenni az Isten igazságáról, igazságosságáról. Krisztus azt mondja magáról „Én vagyok az út, az igazság és az élet”. Nekünk, keresztény embereknek az igazság szolgálata a feladatunk. A másik dolog, amit keresztényként sugározunk kell, az az Isten szeretete. Rengeteg a pesszimista, életunt, reményvesztett ember. Nekik szükségük van arra, hogy valaki szeretettel forduljon feléjük. A szentírás két mondata: „Az Isten maga a szeretet.”, „Az embert az Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette.”

Ezt a szeretetet nekünk, keresztény embereknek különösen is közvetíteni kell a világba, amikor a mai kor embere elsősorban a szeretet napfogyatkozásában él. A harmadik dolog, amit sugározni kell egy két lábon járó keresztény „televízió”, az pedig az Isten békessége. Divat megalázni a másik embert, és ezzel annyi keserűséget okozunk egymásnak. Az isteni békességre mindannyiunknak szükségünk van, amiről tanúságot kell tenni. Valóban tiszta szívből énekelhessük majd karácsony szent estéjén, hogy „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a Földön a jóakarató embernek”.

Ahogy a televízió sugározza a kultúrát, úgy nekünk is van lehetőségünk, hogy az Istennek e három tulajdonságát közvetítsük az emberek felé.

Ehhez a kellő erőt az Istentől kapjuk meg, méghozzá úgy, ha alázatosan, bűnbánattal a szívünkben az Isten elé járulunk, az Isten elé térdelünk. Erről a második napon hallhattunk. Vianney Szent János azt tartotta, hogy a kevélység az a lánc, amire minden bűn fel van fűzve. Ezzel ellentétben az alázatosság rózsafüzére a keresztény erényeknek. Lehet, hogy a mai világ is másfolyen erkölcsi értékrendet képviselne, ha elsősorban azon versenyeznénk, hogy ki tudja magát minél hátrább állítani a sorban, minél alázatosabb lenni. Az Isten bűnbánatra hív bennünket: Legfontosabb, hogy elismerjük az Isten előtt, hogy gyengék, gyarlók, esendők vagyunk, hogy hajlamosak vagyunk a hibák, a bűnök elkövetésére.

A harmadik estén az atya az Isten irgalmas szeretetéről beszélt. Ahhoz, hogy be tudjuk fogadni ezt az irgalmas szeretetet, nekünk is irgalmasságot kell gyakorolnunk embertársaink felé. Lukács evangéliumában azt olvashatjuk: „Mert amilyen mértékkel ti mérték, olyannal mérnek majd nektek is.”

Végezetül a lelkigyakorlatot vezető atya azt kívánta mindannyiunknak, hogy sikerüljön odatérdelni alázatos szívvel, bűnbánattal az Isten elé, nyitottnak lenni az Isten végtelen irgalmas szeretete iránt, és erről saját magunk életében is sikerüljön tanúságot tenni. „Karácsony előtt csak azt kívánom, amit egy régi, jó fohász: Kisdedével Szűzanyánk szent áldását adja ránk. Ámen.”

Az esti szentmisében végzett lelkigyakorlat befejező napján Salamon László esperes-plébános megköszönte tanítását volt papnövendékének, akiről egyben elismerő szavakkal is szólt.

Kérésére Seffer atya - aki mindhárom alkalommal gyóntatott is - a szentmise végén újmisés áldásban részesítette a híveket. Túrinné Nádudvari Mária

Adventtől Pünkösdig

Barsi Balázs ferences atyát jól ismerik azok, akik igénylik a mélyebb lelkipozítást. Írásai elvezetnek bennünket a föltámadt Krisztussal megélt eleven kapcsolatra. Szavai hitelesen találnak el a szívünkhöz, és felszítják benne a hervadozó, megfáradt hitet. Elmékedései valóban nagyon mélyek, és érdekes, hogy mégis egészen személyesek és érthetőek. Egészen új utakat tár fel előttünk, amelyek elvezetnek bennünket a szemlélődés rejtelseibe.

Minden kedves olvasónknak szeretettel ajánljuk Balázs atya Adventtől Pünkösdig című könyvéből az alábbi gondolatokat. Ezekkel kívánnak a szerkesztőség tagjai áldott, Isten szeretetében megélt Karácsonyt!

Testvérem, ebben az adventi időben abból a szempontból vizsgálj meg a lelkiismeretedet, hogy milyen az Isten-képed? Ha az Isten nem csupán szeretet számodra, hanem még rosszat is tud tenni, akkor a bűn ígézetében vagy, hiába jársz a templomba reggeltől estig. Jobban a bűn ígézetében vagy, mint egy szegény prostituált, vagy egy bebörtönzött gyilkos. Ők bűnt követtek el, valami konkrét bűnt, amivel megszegték a törvényt. De a jók romlottsága a legnagyobb romlottság. Ha Istenről feltételezed - és hány katolikus megteszi -, hogy azért nemcsak szeretet, mindenestül az ördögé lehetsz! Természetesen vigyázni is kell, hogy ezt a gyöngéd szeretetet meg ne sértsem.

Igen, az Úrjövet, az első Úrjövet mindent meggyógyít ezen tény kinyilatkoztatása által. Jézusban Isten feltárta benső életét. Most látjuk, hogy milyen az Isten. Ezután szólít fel Jézus: *Legyetek olyanok, mint az Isten.*

Figyeljük csak meg, Jézus szinte ugyanazt mondja, mint a sátán, de a sátán úgy, hogy: *olyanok legyetek, mint az Isten.* Az ő hatalmi Isten-képét állítja elének. Jézus, amikor azt mondja: *Legyetek olyanok, mint a ti mennyei Atyátok,* akkor a végtelenül szerető, semmi más tenni nem tudó Istent, a végtelen Szeretetet állítja elének. Azt hiszitek, hogy van fogalmunk arról, hogy az Isten szeretet?

„Hallottátok a parancsot, szemet szemért, fogat fogért. Én pedig azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok üldözőitekért, így lesztek fiaii mennyei Atyátoknak. Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes.” Vagyis legyetek olyanok, mint Isten. Vagyis csupa szeretet. Mert Isten maga a szeretet. Ezt láttátok Jézus életében. Az Úrjézus kinyilatkoztatta, hogy az Istennek nincsen semmije és senkije, csak egyszülött Fia van.

Ez minden gazdagsága. Istennek a mi aranyaink, ékszereink por és hamu. A világmindenség neki semmit nem ad. Azt ő adta nekünk. Elgondolkodtatok-e már azon, hogy Istennek semmije nincs, csak szeretete, hogy Isten semmire nem képes, csak szeretetre? Tulajdonképpen egy világi életet élő, bűnökben szenvedő embernek megrendítő kinyilatkoztatás. Micsoda szegénység! Mi azonban láttuk az egyszülött Fiút emberi életében, hogy milyen emberi nyelvvé lefordította az Isten.

Ez a betlehemi újszülött, ez az Isten. Ez a kamasz fiú itt, Názáretben, ez az Isten. Ez a munkásember, aki csendben dolgozik, hogy velünk egy életet éljen, ez az Isten. A tanító és a csodátevő Krisztus, maga az Isten. Az elfogott és börtönbe zárt Emberfia az Isten Fia. Ez a megostorozott ember maga a Teremtő. Hogyan ünnepli Bach az első ostorcsapáskor a kicsordult krisztusi vért? Ez az Istennek a vére. Ez a tövissel koronázott, kigúnyolt király, ez a farsangi király, ez az Isten. Ez a megfeszített, agonizáló férfi, ez az Isten. Ez a halott Jézus, ez az Isten.

Ezt fontold meg, testvérem, és vágyad újra egészségesen felcsap az égig, mert kiszabadul a fojtogató bűnös alagutakból, felhagy a tévelygés útjaival. *Valóban olyan akarsz lenni, mint az Isten, akit most megismertél? Csupa szeretet?*

Ne gondoljátok, hogy a holnapi ünnep, Szent Miklós napja mellékes. A keresztény érzék karácsony táján Szent Miklósban látja a keresztény élet lényegét. Mindig, mindent odaadni. A halálig adni. S nem várni azt, hogy kapjak valamit, hiszen enyém az Isten. Mert az ajándékozás a keresztény ember életformája, az ajándékozásban a kötelezőn és a szükségesen felül adok. Akármilyen kicsi is az, amit adok, az ajándéknak lényege, hogy valamilyen pazarlás legyen benne. Legalább a csomagolása, mert Isten szeretete abszolút ingyenes, tékozló és tiszta.

Ahhoz, hogy normálisan tudjunk élni, nekünk kötelezően birtokolnunk kell ezt a szeretetet, és olyan szeretetben kell élnünk, amely túllépi a kötelező határát. Hogy emberi módon tudjunk élni, szükségünk van a minimumon felüli, túláradó szeretetre. Ha ezt nem kapjuk meg, mindannyian nyomorultak és szegények leszünk. Ezen az estén megtanultuk, hogy maga az Isten ajándékoz meg minket.

**Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu oldalra.**

Az első betlehem - állítás

Karácsonykor betlehemet állítunk, így jelenítjük meg Jézus születésének körülményeit. A hagyomány szerint az első betlehem felállítása Assisi Szent Ferenc nevéhez kötődik, aki 1223 karácsonyán az itáliai Greccio városka határában különösen nevezetes és emlékezetes ünnepséget rendezett Jézus születésnapjának tiszteletére. Szent Ferenc karácsonyát a következőképpen örökölte meg Celanoi Tamás a szentről szóló életrajzában.

Élt azon a környéken egy bizonyos János nevű jó hírű, de még jobb életű ember. Boldogságos Ferenc nagyon szerette ezt az embert, mivel, bár nemessége révén messze földön nagy tekintélynek örvendett, a vér nemességét semmibe sem véve egyedül a lélek nemességére törekedett. Boldogságos Ferenc, mint már azelőtt is többször megtette, Karácsony előtt vagy tizenöt nappal magához hívatta János urat, és így szólt hozzá: „Ha azt akarod, hogy az Úr közelgő ünnepét Greccióban üljük meg, úgy siess, és szorgalmasan tégy meg mindent, amit mondok neked! Meg akarom ugyanis eleveníteni a betlehemi kisdéd emlékezetét, és tulajdon testi szemeimmel akarom szemlélni gyermeki korlátoltságának kényelmetlenségeit, látni akarom, hogyan helyeztetett a jászolba és hogyan feküdt az ökör és a szamár előtt a szénán”. A derék és hűséges ember a parancs hallatára gyorsan elszaladt, és a kitűzött helyen előkészített mindent, amit a szent kívánt tőle.

Eközben elérkezett az öröm napja, megjött az örvendezés ideje. Megérkeztek a különböző helyekről odahívott testvérek, úgyszintén a környék lakói, férfiak és nők; tehetségéhez képest mindenki gyertyát vagy fáklyát tartott a kezében, hogy örvendező lélekkel bevilágítsa az éjszakát, mely ragyogó csillagaival fényt hintett a napok és esztendők végelethetetlen sorára. Megjött Isten szentje is, és mivel mindent készen talált, látta és örvendezett. Készen állott a jászol, ott volt a széna, odavezették az ökröt és a szamarat. Ünnepelelt itt az egyszerűség, vigadozott a szegénység, felmárgasztaltatott az alázatosság, és Greccio mintegy új Betlehemmé alakult át.

Az éjszaka fénylik, mint a nappal, és gyönyörűségére szolgált az embereknek és állatoknak egyaránt. Az odaérkező emberek újult örömmel örültek a titok megismétlődésének. Az erdő kiáltásoktól visszhangzott, s a sziklák szent énekek hangját verték vissza. A testvérek az Úr szokásos dicséretét zengték, és az egész éjszaka örömujjongással telt el.

Isten szentje megállott a jászol előtt, nagyokat sóhajtott, s közben a fájó részvét és túlradó öröm csatáztak szívében. A jászol fölött kezdetét vette az ünnepi mise, és a miséző pap szíve újszerű vigasztalással telt el.

Isten szentje szintén magára öltötte a szerpapi ruhadarabokat - tudniillik szerpap volt -, és csengő hangján megkezdte a szent Evangélium éneklését. Hangja, erős hangja, behízelgő hangja, tiszta csengésű hangja, érces hangja a legnagyobb boldogság élvezésére hívogatta az összes jelenlevőket. Utána prédikálni kezdett a körülálló népnek, és mézédés igéket mondott a szegény Király születéséről és Betlehem kicsiny városáról. Mikor Krisztust Jézusnak akarta mondani, a szeretet szertelen lángolásában többször betlehemi kisdéd néven említette... És íme, megsokasodtak a Mindenható ajándékai: egy erényes férfiú elé csodálatos látomás tárult. A jászolban ugyanis egy élettelen gyermeket látott feküdni; amikor azonban Isten szentje odalépett hozzá, úgy tűnt, mintha a gyermeket mintegy álomból új életre támasztotta volna. És nem is volt egészen alaptalan ez a látomás. Mert lám, a kisdéd Jézus sokak szívében egészen feledésbe merült; most ellenben Isten kegyelméből szolgájának, Szent Ferencnek segítségével megint életre támadt, és kitörölhetetlenül mélyen belevésődött az emberek emlékezetébe. Az ünnepi virrasztás végeztével ki-ki örvendezve tért vissza otthonába.

Ferences világi találkozó

December első szombatját Soltvadkerten töltöttük plébániákról ötven - Fekete Imre, Horváth József, Pap Imre, Szivák Györgyné és Túriné Nádudvari Mária -, ahol a Páduai Szent Antalról nevezett Ferences Világi Rend Dél-Magyarországi Régió Közösségeinek találkozóján vettünk részt.

Az előadást a ferences szerzetes Didák testvér vezette. Fő mondanivalója Szent Ferenc reguláját idézve a következő volt: „Nem akarok mást, mint az Evangélium szerint élni.”

Hangsúlyozta, hogy nagyon fontos számunkra, hogyan olvassuk lelki táplálékunkat, a Szentírást. Olvasása közben Jézussal vagyunk valamilyen kapcsolatban. Jézus nekünk szól a szentírási üzenetben. Feladatunk tanulmányozni, megérteni és életünkben alkalmazni a leírtakat. Mint ahogy tette ezt Szent Ferenc is életrajz írója szerint: „Mert ő nem süket hallgatója volt az Evangéliumnak, hanem amit csak hallott, mindent pontosan az emlékezetébe vésett, és lehetőleg betű szerint meg is valósított.” Előadónk a hallgatókat is bevonta az együtt gondolkodásba, a különböző érdekes és ötletes feladatokkal.

A találkozó után kedves vendéglátóinkkal együtt a Szentlélek-templomban meghitt hangulatú adventi gyertyagyújtó ünnepségen és szentmisén vettünk részt.

Az oldalt összeállította: Túriné Nádudvari Mária

„Legfontosabb a család összetartása”

Magyarné Erzsikéről annyit tudok, hogy a szentmisek rendszeres résztvevője és az énekkar tagja. A különböző rendezvényeken, ünnepségeken segít a vendéglátásban, ahová gyakran saját készítésű süteménnyel érkezik.

Erzsike, szeretnénk jobban megismerni, kérlek, hogy mutakozz be az olvasóknak!

Magyar Józsefné Kallai Erzsébet vagyok. Itt születtem Csongrádon, úgy is mondhatom, hogy még a múlt században. Szüleim kereskedők voltak. Az elemi iskolát a Zárdában kezdtem, majd a piroskavárosi iskolában folytattam. A helyi gimnázium elvégzése után tovább tanultam, és gyógyszerügyi asszisztensként végeztem. Ketten vagyunk testvérek. A fiútestvéremnek sikerült bejutnia az egyetemre '56-ban. Bizonyára sokan ismerték a városban, mert itt volt orvos 30 évig.

Milyen családi légkörben nevelkedtél?

A családuk megszenvedte az államosítást, mert elvették az üzletünket. Szüleim szigorúak voltak, de nagy szeretetben éltünk. Mindent megkaptunk tőlük, amit akkor meg lehetett. Én kilenc éves koromig édesapámat csak fényképről ismertem. Hosszú évekig hadifogságban volt, nagyon vártuk haza. Minden este jártunk misére édesanyámmal, és azért imádkoztunk, hogy jöjjön haza.

Hogyan alakult a további életed?

A piroskavárosi gyógyszerértárban dolgoztam majd 40 évet. Nagyon szerettem a munkámat, de még annál is jobban az emberekkel foglalkozni, beszélgetni, meghallgatni a betegek panaszait. Özveggy vagyok már 23 éve. A férjem hirtelen halálát követően nem volt könnyű a két lányom taníttatását befejezni. A sors megajándékozott négy unokával, akik már megnőttek. Nyugdíjasként őket nevelgettem, és nagyon sok örömet hoztak az életembe. Mindig éreztem, hogy a Jóisten velem van, és segítségével a nehéz dolgokban is sikerült jó döntéseket hoznom.

Milyen események, élmények kötnek téged a templomunkhoz?

Egész életem a kistemplomhoz kötődik. Itt kereszteltek engem, majd gyermekeimet és unokáimat is. Ebben a templomban kötöttem házasságot. Munkám is ide kötött a környékre.

Mióta vagy az énekkar tagja, és hogyan kapcsolódtál be plébániánk közösségi életébe?

Mindig járogattam templomba ünnepnapokon. Úgy négy évvel ezelőtt Felföldi Miklós szólt nekem, hogy jöjjenek énekelni a templom énekkarába. Ez fordulópont volt az életemben, mert rájöttem, hogy nekem hiányzik a közösség. Ezek után eljártam a bibliaórákra, és szép lassan mindenhová bekapcsolódtam, ahová hívtak és ahová lehetett. Nagy lelkesedéssel léptem be a Ferences Hagyományokért Egyesületbe is. Jó kapcsolatot ápolok a hívőtársaimmal. Itt szeretném megköszönni mindenkinek, aki tavaly a fiatalabb lányom súlyos betegsége idején velem imádkozott a gyógyulásáért.

Melyek a legfontosabb értékek számodra?

Legfontosabb a család összetartása, amelyből minden nap kiveszem a részemet. Én főzöm az ebédet a család részére. Gyermekeimet csak ünnepnapokon tudom rávenni a szentmise látogatására, de lelkük mélyén ők is hívók.

Jelenleg az adventi időszakban vagyunk, és közeledik a karácsony. Hogyan emlékszel a régi ünnepekre, és milyen lesz a karácsony nálatok?

Mindig is szerettem az adventet és a karácsonyt. Érdekes, hogy még ma is érzem a hóikfli valíliás illatát, amit édesanyám készített az ünnepre. A régi hagyományokat próbálom a családban megtartani, és örömmel látom, hogy a lányaim is ugyanígy folytatják. Tavaly nagy öröm ért, mert az egész család eljött az éjféli misére. Szentestét a lányoméknál töltjük, akivel egy házban lakunk. A gyerekeimnek, unokáimnak nagyon hiányzik az édesapjuk, a nagyapjuk, mindig megsiratjuk a gyertyagyújtásnál.

Szívesen hallanánk vágyaidról, terveidről, amelyeket szeretnél megvalósítani.

Ha erőm, egészségem és az anyagiak engedik, szeretnék még olyan szép helyekre eljutni, mint tavaly, amikor Rómában jártam. Felejthetetlen élmény volt. Végezetül boldog, áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek!

Köszönjük Erzsike! Mi is áldott karácsonyt kívánunk neked és családnak! Kérünk, hogy maradj továbbra is közösségünk olyan aktív, lelkes és vidám tagja, mint eddig voltál.

Túriné Nádudvari Mária

Szentek szobrai és keresztek

Folytatva sorozatunkat, most két harang bemutatásával és egy kereszt felújításával foglalkozik rovatunk, a benne szereplő felvételeket Révész Gábor készítette. A felújításának befejezéséhez közeledő Ibolyás-úti keresztről a februári lapszámunkban számolunk be olvasóinknak.

Szent Orbán harang

A szőlők között lévő Szent Orbán pápa szobortól 1982-ben lopás veszély miatt lett beszállítva a piroskavárosi templom udvarába a képen látható harang és a harangláb, mely jelenleg is ott található. Elbeszélések szerint a 70 kg. súlyú harangnak jégeső és fagy ellen óvó funkciója is volt. Harangoztak ilyenkor. A harangozó évtizedekig Herbacsekné Tösmagi Anna volt, aki a közelben lakott. A harang felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE, SZENT ORBÁN TISZTELETÉRE ÖNTETTÉK, A CSONGRÁDI SZŐLŐGAZDÁK A SZŐLŐGAZDA EGYESÜLET VEZETŐSÉGÉNEK KEZDEMÉNYEZÉSÉRE 1926-BAN. ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ BUDAPESTEN.

A másik oldalán Szent Orbán dombormű jobb kezében kehely és benne egy szőlőfürt, bal kezében pásztorbot. Alatta a felirat:

A VILÁG ELMÚLIK, EZ AZ Ő KÍVÁNSÁGA.

Boda harang

Ez a harang a Curgó parton, a Lantos kereszt mellett, az út menti dombon szolgált. 2000-ben, a rendőrség kérésére, Soós Dénes plébános leszereltette és a piroskavárosi plébánián lett elraktározva. Az őt követő plébános Nagy Nándor, az épülő eperjesi templomnak felajánlotta, mely beépítésre is került. A tulajdonviszony rendezése a plébánia képviselőtestület feladata lesz. A harang egyik oldalán Szent Márton lovas domborműve található.

A harang felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉS SZENT MÁRTON TISZTELETÉRE FŐTISZTELENDŐ SZEDLACSEK ISTVÁN APÁTPLÉBÁNOSÁGA ALATT ÉS DR. TÓTH ISTVÁN POLGÁRMESTERSÉGE IDEJÉBEN BODA MÁRTON NYUG. NÉPTANÍTÓ ÉS NEJE KÁSA ROZÁLIA SZŐLŐBIRTOKOSOK KEZDEMÉNYEZÉSÉRE ÉS HOZZÁJÁRULÁSÁVAL KÉSZÍTTETETT, A CSONGRÁD-CSURGÓ PARTI KÖRZET SZŐLŐBIRTOKOSSÁGA S EGYÉB NEMES SZÍVŰ ADAKOZÓK AZ ÚRNAK 1927-IK ESZTENDEJÉBEN. ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN

Súlya: 67,7 kg. A harang és a falábazat felújítása 1988 augusztusában történt.

Révész József

2004-ben, hosszú előkészületek után kezdtünk hozzá a sorozat megjelentetéséhez. Célunk volt, hogy az ismert, vagy kevésbé ismert keresztek bemutatassuk, illetve feltárjuk, és az arra lakók közreműködésével be tudjuk mutatni a régi idők keresztjeit is.

Sorozatunk megjelentetése sok hívőt és nem hívőt inspirált arra, hogy az ún. letűnt keresztek felújítsák. Sajnos, ennyi év után is van még olyan szoborcsoport, ahonnan a hiányosságokat még most sem pótolták, pedig ígéretet tettek a város vezetői is, pl. a Szentháromság szobor két oldalán lévő lámpa hiány pótlása.

Ez év húsvét hetében Fekete Imre és Révész József kezdeményezésére, volt káplán atyánk Péntek Zsolt vezetésével kerékpáros stációt végeztünk, több kereszt útba ejtésével, kb. 13 km hosszán. Összesen 43-an jöttünk össze, gyerekek-felnőttek egyaránt.

Az utolsó kereszt, a Budai Nagy Antal utca végén, az úgynevezett buszfordulónál volt. Az elmondott ima és énekünk befejeztével körbejártuk a keresztet. Akkor tapasztaltuk, hogy a bent lévő márványtábla kiesett a keresztből és egy darabja a felirattal együtt eltört,

melyet nem találtunk meg. Behoztam a plébániára a törött márványtáblát, hogy az legalább megmaradjon és később fel tudjuk újítani.

Sok víz lefolyt a Tiszán az esemény óta. Én október közepén magán akcióból kimentem a kereszthez és a környékét kitakarítottam. Időközben felvettem a kapcsolatot ifj. Fássy István kőfaragóval, hogy kellene a márvány helyébe egy új lap. Véséssel, gránitlappal – mivel tartósabb a márványnál – igen borsos ár alakult ki. Itt már felgyorsultak az események. Salamon László plébános úr engedélyével gyűjtést szerveztem a kereszt környékén élőkől. Majd felkerestem azokat a személyeket is, akiket tudtam, hogy arra járnak el.

Közben feltűnt, hogy a kereszt el van törve az öntött vas korpusznál. Ahhoz, hogy meg legyen erősítve, Tyukász Mátyás a Bástya vaskereskedője fél áron adott vas anyagot.

A szükséges forgácsoló munkát Felföldi János végezte. Ezek után Pap Imrével összeállítottuk a keretet, felpróbálás után meghegesztette Gutpintér János. Lefestést követően felhelyeztük az erősítő merevítőt Felföldi Jánossal.

A gránitlap is elkészült, sikerült még a fagyos időjárás előtt azt helyére ragasztani. A lap olvasójának esetleg feltűnt, hogy több név szerepel a közreműködők körében.

Ezen kívül még, hogy ki, vagy kik vették ki részüket, azért is adjuk közre, hogy a jó cél érdekében való megmozdulás másokat is serkentsen arra - sajnos ilyen világot élünk -, hogy az ilyen fajta gyűjtésre, megmozdulásra, igen nagy szükség van.

Augustinus filozófus idézetével élve: „mindig tud adni, akinek a szíve szeretettel van tele”.

Az őseink által létrehozott alkotásokat minekünk, utódoknak kell ápolni, gondozni. A múlt ismerete nélkül nem tudjuk még a jelenünket sem értékelni, így válhat hontalanná a honos lakos is, hiszen nincs kötődése semmihez.

Ezek után az adományozóknak mondunk köszönetet, hogy a jó cél érdekében mellénk álltak, segítve a megvalósulást.

Adakozóink:

Bakai Mihály, Blázsik Zoltán, Budúczki Mihály, Busa József, Dékány István, Farkas István, Felföldi Miklós, Felföldi Pálné, Gyergyádes Antal, Hajdú Pál, Horváth Ferenc, Ismeretlen, Kacziba Sándorné, Kovács János, Kovács Lászlóné, Kozma Lajos, id. Lévai István, ifj. Lévai István, Magyar Józsefné, Mizere Imre, Pintér László, Sarusi Ferencné, Suszter György, Szabó Ferencné, Szabó László, Szabó István, Szabó Istvánné, Szegedi Istvánné, Szemerédi Imréné, Tánczos János, Török Imréné (ő kezdeményezte a gyűjtést), Túri Istvánné, Vincze Pál – Budai Nagy Antal utcai lakos, Vincze Pál - Sugár utcai lakos.

Összegében az adomány	33.600 Ft
- gránit lap véséssel és behelyezéssel	25.000 Ft;
- anyag vásárlás	2.225 Ft;
- a maradvány	6.375 Ft.

Sajnos a szépen felújított templomunk egyes munkái sem úgy sikerültek, hogy pár év után ne mutatkozzanak a hiányosságok. Jelentkeznek a templom ablakainál - a könyöklőkön levő lemezek a rozsdásodás jelei. Így továbbra is a szerencsémbe bízva, felkerestem a Horváth Légtechnikai Kft-t. A templom földszintjén található 19 db ablakra, melyek méreteit a bádigos megadta, ők leszabták a borító lemezt. Az anyagot, melynek értéke 8.000 Ft, adományként kapta plébániánk.

Augustinus idézetét ide is érteni kell. Ezek után az előzőekben fennmaradt összegből az ablakokhoz szükséges anyagokat vásároltam meg, ami napjainkra el is készült. A plébános úr és a magam nevében köszönetet mondok mindazoknak, akik adományaikkal támogatták a jó célt. Áldott karácsonyt és boldog új évet!

Felföldi Miklós

Historia Domus

A középkori kolostorokban vezették be a Historia Domus írását, melyben rögzítették a velük történt fontosabb eseményeket. Ezt a hagyományt folytatták a piroskavárosi kolostorba érkezett ferences atyák, amikor 1936-ban elkezdtek írni a ház történetét. Feljegyezték a plébánia emlékezetes eseményeit, örömeit és nehézségeit. Vezetése a házfőnök feladata volt. Az utókor számára érdekes és léleklelítő dolog olvasgatni a kézzel írott sorokat, így folytatásként a következő számainkban is szeretnénk megosztani ezeket a kellemes, vagy éppen fájó emlékeket olvasóinkkal. Az alábbiakban az első évük decemberi eseményeibe pillanthatunk be.

Az eredeti írásmódnak megfelelő összeállítás Túriné Nádudvari Mária munkája.

December 1-én volt az első temetésünk.

P. Oslay Oswald előadást tart a városházán a szegénygondozás központosításáról. /:Egri normát vezeti be a város:/

3.-án kereszteltünk első ízben.

4.-én tartottuk első elsőpénteki ájtatosságunkat.

A hívek hála Istennek szép számmal keresték fel templomunkat s egész reggel teljes erővel gyóntattunk.

5.-én P. házfőnök Kecskemétre megy.

6.-án hangzik el a templomban az első ferences prédikáció: P. Szilveszter tartja. P. Albert magával hozza Szedlacsek István apátplébános confráterre való választásának oklevelét s átadja.

7.-én gyűlés a plébánián, melyen megtárgyaltuk a karácsonyi ügyeket.

8.-án gyűlés a III. rend számára. A ház szenved a hideg miatt, mert a kályhák nem üzembiztosak. A mostoha körülmények meglátszanak az atyák hanganyagán: valamennyi alaposan rekedt. A reggel fél hatkor mondott roraték nagy látogatottságnak örvendenek: igen szép számmal járulnak szentáldozáshoz is.

A hónap második fele a szent ünnepekre való előkészületben telik el:

21-én P. házfőnök beszél a nagytemplom karácsonyfaestélyén. P. Domeszcén 24-én este kimegy a homoki kápolnához. Este karácsonyfa körül ünnepli a ház az Úr születését. Tíz óra után ki kell nyitni a templomot, mert a hidegben nagy csapat ember toporog a kapu előtt. A templom zsúfolásig tömve van: a felállított betlehem előtt életveszélyes a tolongás. A templom családi hangulata mindenkit megragad és az ünnepek alatt állandóan nagyszámú hívősereget vonz.

27-én volt az első esküvőnk. 29.-én tartottuk házszentelési ünnepünket.

Vendégül láttuk a helybeli papságot, a szentesi kapucinusokat és néhány barátunkat. A kellemes nap megszilárdította a kötelékeket, melyekkel munkatársainkhoz kapcsolódunk.

30.-án d. u. 3 órakor egyháztanács-gyűlés volt, melyen kimondták, hogy a két plébánia ügyét közös egyháztanács vezeti. Határozatba ment, hogy amíg Kalmár Illés a kántor, ő köteles ellátni a ferencesek temetésein is a kántori tisztet, valamint a liberás miséket. Korsós Andor csak a plébániai misék és litániák elvégzésére köteles, amiért az egyháztanács havi 40 P. tiszteletdíjat utal ki számára. Apátplébános hangoztatja, hogy a két plébániának összhangban kell lennie.

31.-én elfordultunk letelepedésünk első évzáró köve mellett du. 5 órakor tartottuk Te Deumunkat, melyen tiszta szívvel köszöntük meg Istennek, hogy átsegített a honfoglalás nehézségein. Sok gond, sok kétség, nélkülözés után szavunk mégis hálaadó ima, hogy így vagyunk, ahogy vagyunk. A templom több embert nem képes befogadni, mint amennyi bent szorong. Hallani akarják az év végi beszámolót. Kicsik a számok, de csak pár napról adhatunk statisztikát, hiszen egy évvel ezelőtt rendház kolostorunk helyén pusztaság volt. 1936. nov. 29.-dec. 31-ig a következő adatokat jegyeztük fel:

Kereszteltek: 8, törvényes: 7, t.telen: 1

Jegyespár: 9, házasultak: 2

Beteglátogatás: 17

Halott: 14, 7 fiú, 7 lány

A szentáldozások száma 2200.

Az itt töltött pár hónap alatt lassan kialakult a ház tagjainak működési köre:

P. házfőnök a plebános, a III. rend igazgatója és a Szent Ágnes Congregáció praesere. Időnként misszióba megy.

P. Szilveszter hitoktató a központi elemi és Keresztteri iskolában s órát vállalt a Széchenyi iskolában. Vezeti az irodát és növendékeinek Szívgyárda alakulatait.

P. Domaszcenusz tanít a Síp iskolában és Piroskavárosi elemiben és vezeti tanítványainak Szívgyárdáját. Kápláni működést fejt ki.

Fr. Anicétusz a sekrestyés, de kisegíti az irodát is, segít a ház gazdasági ügyeinek intézésében is.

Fr. Ferenc a konyhai dolgokat látja el.

A ház életének megindításában mindenki kivette erejéhez mérten a részét s az Isten áldását kérve tesszük első csongrádi évünk végére a pontot.

In te Domine speravi, non confundar in aeternum! Amen. (Te benned bíztam Uram, soha meg nem szégyenülök.)

Szegények karácsonya

A karácsony a szeretet ünnepe, amely különös módon hat az emberekre. Mintha az emberek szíve egyszerre megváltozna és kikelne önmagából e szent ünnep misztikus hatása alatt, és kifejezi benső érzését külső tettekben: a szegény, rongyos, ruhátlan, éhező embertársainak megajándékozásával.

Minden adakozó lélek angyal lesz, karácsony szent éjjeli angyal, és viszi örömmel, énekkel ajándékát a szegények, az elhagyatottak közé. Oda, ahol karácsony estélyén is a tél hidege tölti be a viskó belsejét, ahol talán karácsony estélyén is üres asztal mellék ülnek, nem is mernek karácsonyfára gondolni, és talán, talán sírnak.

Ezeket keresik meg az angyali lelketű, jó szándékú emberek, és a kis gyermekeknek, az élet nélkülözéseit fájdalmasan hordozó emberkének viszik a karácsonyfát, a ruhát, cipőt és Krisztus szeretetét.

Boldogok, akik az Úr Jézusnak otthont teremtenek a szívekben. Boldogok, akik a nemes szívek szeretetét élvezhetik. Ezeknek megvalósításáért imádkozva kívánok szent és áldott karácsonyt!

Szivák Györgyné

Kéthetente csütörtök az én napom

Végre sikerült életem igen sűrű szakaszában rátalálnom egy közösségre, amely segíti a Szentlélek áramlását és munkálkodását tudatosítani bennem.

Összejövünk a hittanteremben öten, hatan, tízen, fiatalok, idősebbek, testvérek. Többnyire mindannyian fáradtan, zaklatottan, bűnösen. Együtt érzünk egymással, ki szóban, ki cselekedetben. Leülünk és elmélyedünk magunkban, Istenben. Imádsággal, énekkel hívunk a Szentlelket. Kérjük, hogy árásszon el teljesen bennünket, tisztítsa és nyissa meg szívünket, hogy munkálkodásához méltó helyet találjon bennünk. Hihetetlen, de szinte mindig megtörténik a csoda, eltölti szívünket és megnyitja elménket, hogy az épp aznapi szentleckét, vagy az aktuális bibliai történetet megfelelő módon magunkénak tudjuk érezni, meg tudjuk érteni. Már ha lehetséges egyáltalán emberi ésszel felfogni a felfoghatatlant, hogy Jézus Krisztus meghalt értünk a keresztfán. Isten földáldozta értünk egyetlen szent Fiát, hogy megváltsa bűneinket, hogy esélyt adjon az örök életre. Döbbenetes, és minden alkalom után még döbbenetesebb, hogy testvérek vagyunk itt a

Földön mindannyian. Fiatalok és öregek, egészségesek és betegek, lélekben szegényebbek és gazdagabbak. Egyformák vagyunk az Úr előtt, hiszen a saját képmására teremtett bennünket. Mi csak mindannyian vagyunk és lehetünk egyek. Egyek az igazságban és szeretetben.

Szóval a szentlélekkel eltelve, csütörtökönként közösen áldjuk az Urat, hogy megadja a lehetőséget minden résztvevőnek, hogy beszélgetve, testvérek között, Isteni értékeket tehetünk magunkévá, kiteljesíthetjük vele életünket, és kellő hittel folytathatja ki-kí hétköznapi életét. Azt kívánom mindenkinek, hogy hívja, kérje a Szentlelket imádsággal, és tapasztalja meg annak isteni erejét. Ha ez nem menne egyedül, bátran látogasson minden második csütörtökön közénk.

Horváthné Nagy Erzsébet

Kis Jézus születik

Kis Jézus születik, béke száll a földre,
Fényes csillag ragyog, s világít az égen.
Áhítattal nézzük a fénylő csillagot,
Szép éneket zengnek emberek és angyalok.

Mária mi anyánk, hazánk védőszentje,
Te légy irgalmas szegény magyar népre!
Hazánk hajóját a vihar sodorja,
Bánatát a nép a lelkébe fojtja.

Mindnyájan áhítunk a boldogság után,
Lehet-e reményünk, lesz-e vigasztalás?
Jajszavunkat halld meg, édes Szűzanyánk!
Reményünk te vagy, szívünk hozzád kiált.

Ez a szép ünnepünk boldogságot hozzon,
Erre a világra béke, áldás szálljon!
Szünjön a gyűlölet, a háború múljon,
Az öldöklés helyett szeretet viruljon!

Legyen nyugalom, imát mondunk hozzád,
Viruljon, épüljön drága Magyarország.
Ne legyen félelem az emberek lelkében,
Az unokáink is nőjenek békében.

Csendes békességet hozzon a karácsony,
Boldog béke legyen az egész világon.
Ezért imádkozunk, kérjük a Jóistent,
Minden ember szeretetben éljen és ne féljen.
Nyíljon mindenhol a béke virága,
Szálljon fel az égig az emberek imája!

Keller Mihályné - Bokros

Feladványok gyerekeknek

Lépésről – lépésre

Megtalálod a két szentírási idézetet, ha lépésről-lépésre követed az utasításokat. A megfejtés a négy evangéliumból való, ennek a fejezet és vers számához kell eljutnod.

- ⇒ - 1 lépés jobbra, ⇒⇒ - 2 lépés jobbra
 ⇐ - 1 lépés balra, ⇐⇐ - 2 lépés balra
 ↑ - 1 lépés felfelé, ↑↑ - 2 lépés felfelé
 ↓ - 1 lépés lefelé, ↓↓ - 2 lépés lefelé

Kiinduló-pont	Mk	Jn	Lk	Mt
ApCs 2,1	Lk 18,8	Mt 16	Mt 21,5	Lk 8,1-3
Lk 6,1-5	ApCs 23,1-11	Jn 14	Jn 2,1	Mt 1,18-25
Mt 9,8	Jn 15,1	Mk 3,1-2	Mt 2,6-23	Lk 1,39-41
Jn 1,1-5	Mk 9,1	Lk 3	Jn 14,6	ApCs 19

1. idézet: (⇒⇒) (↓↓) (⇐⇐) (↓↓) (⇒) (↑) (⇒⇒)
 (↑) (⇐) (↑) (⇒⇒) (↓↓)
 2. idézet: (↓↓) (⇒⇒) (↓) (⇒) (↑↑) (⇐) (↑) (⇐)
 (↓↓) (⇐) (↓) (⇒) (↓) (⇐)

Éneklő Egyház

A rejtvény megfejtése után olvassátok össze a sötétített mezőkben lévő szótagokat, betűket. Megfejtésül egy karácsonyi énekünk sorait kapjátok.

1										2									
3										4									
5										6									
7																			
8																			
9																			
10																			
11																			
13																			
15																			
16																			

1. Finom sütemény ... guba.
 2. Annak a tekintete, aki nagyon meg van ijedve.
 3. Végtagja (amiben ringatja a babát).
 4. Javasol.
 5. Teljes egészében.
 6. Kerek piros gyümölcs.
 7. Ragyogó, más szóval.
 8. István becézése.

9. Nagyszerű, kiváló, másképpen.
 10. A felnőtt - nagykorú, a gyerek - ...
 11. Díszít más néven.
 12. Észak ellentéte.
 13. Mit csinál az eke?
 14. Fűzött – F!
 15. Neki támad, más szóval.
 16. Nadrágba fűzzük.
 17. Fontos, rokon értelmű szóval

A megfejtéseket az októberi feladattal együtt juttasd el a hitoktatódnak, a helyes megfejtők között ajándékokat sorsolunk ki.

Anyakönyvi hírek - Keresztelés

Október 18. Gyöke Csilla és Gálfi Márk

Kedves Gyerekek!

Adventben sokat beszélgettünk arról, hogyan tud megszületni szívünkben Jézus. Bár igazán szerény helyet tudunk neki adni, de Ő mégis ragaszkodik ehhez a szegényes szálláshoz. Mindennél jobban vágyik rá, hogy lakást vegyen bennünk. Ez hihetetlen kegyelem! A mi rácsodálkozásunk hasonlít a Máriaééra: Miért pont én? Az Istennek az az óhaja, hogy Szentlélek által Jézus élete bennünk szülessen meg. Mit jelent ez? Először is azt, hogy ha ez így van, késznek kell lennünk az Ő befogadására. Máriával ki kell mondanunk: „Legyen nekem a Te akaratod szerint!” Igent mondom Rád Istennek Fia. Akarom, hogy a Te életed bennem folytatódjon a Szentlélek által. Aztán hozzáláthatok nagytakarítást csinálni. Igaz, hogy csak egy istálló és csak egy jászol, de az legyen mégis szép és tiszta. Meg kell próbálnunk „kidobni” mindent, ami nem oda való. Elhagyni a rossz szokásainkat: irigység, rosszindulat, aggodás, pletykálkodás, csúfolódás, veszekedés, és az ezekhez hasonló. De tudja a mi Urunk, hogy esendők vagyunk, és követünk el hibákat minden jóakaratumk ellenére. Ha ez megtörténik, akkor meg kell bánnunk minden rossziaságunkat, aki teheti az a gyónásban. Ez nagyon kedves az Isten előtt. Miután a csúfságokat sikerült kitakarítani, hozzáfoghatunk a díszítéshez. A legszebb ékei ennek a kis szálláshelynek, a szeretetben született gondolatok, a jóakarát indította tettek, és a jóindulattal kimondott szavak. Ezek után elmondhatjuk, hogy elkészültünk. Az biztos, hogy Jézus elfogadja tőlünk, és nagy szeretettel jön, hogy nálunk lakjon és növekedjen bennünk. Közben pedig számtalan ajándékot ad majd nekünk, hogy mi is erősödjünk és növekedjünk a szeretetben és a jószágban. Ezek az ajándékok olyan gazdagok, hogy megérik azt a kis fáradságot. Kívánunk mindenkinek jó nagytakarítást!

Zsoltárok a zsidóság számára

2009. október 19-én a Biblia-kör alkalmából előadást tartott Kellermann Itzhak, aki csongrádi születésű, a budapesti Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem végzős rabbinövéndéke, és a szegedi Zsidó Hitközség alkalmazottja. Mivel a Biblia-kör kijelölt évi tematikája a Zsoltárok könyve, ehhez kapcsolódott az ő előadása, ami a „Zsoltárok a zsidóság számára” címet viselte. Az előadásában megpróbálta magyarázni, hogy hová illeszkedik bele a zsoltárok világa a zsidó hitvilágba, illetve a vallásos gyakorlatban milyen szerepet játszanak. Az előadás szárazsága elkerülése végett két kis gitáros dallal is kápráztatta a hallgatókat jiddis nyelven, ladino dialektusban.

Tisztelt Harang-Szó Szerkesztőség!

A Harang-Szó rendszeres olvasójaként szeretnénk köszönetet mondani mind azoknak, akik az újság szerkesztésében részt vesznek. Mindenre kiterjedő figyelemmel készítették és készítik a lapot. Terjedelmébe és sokszínűségébe egyaránt értékes, lelkiileg gazdag, figyelemre való a tájékoztatás.

Szűkebb környezetünk hitközségének élet fontosságú közlései jelennek meg az újabb és újabb cikkekben. Lelkipásztoraink életének megismerése, Szent József Plébánia jó kapcsolata a Piroskavárosi Általános Iskola nevelőivel, a cserkészekkel való szoros barátság. 2009. augusztus 2., porcinkulai búcsú ünnepség sorozat megszervezése. A piroskavárosi egyháztanács tagjai dicséretet érdemelnek kitartó közösségi munkájukért.

Köszönet azért is, ha egy-egy szép verset közreadnak. Nagyon boldogan olvastam azt az éneket, amit majdnem, hogy elfelejtettem, amit szüleink sokat énekeltek a bokrosi kis kápolnában: „Rózsafüzért imádkozunk, Máriához fohász-kodunk”. Olvasása közben nagy örömkönnny lepördült az arcomon.

A betlehemi kisded áldását kérve Harang-Szó létrehozóinak és szerkesztőinek. További tartalmas munkájukhoz jó egészséget kívánok.

Juhász Istvánné - Bokros

Adventi készülődés

Advent. E szó hallatán felelevenednek szívünkben a boldog gyermekévek hangulatos hajnali miséi. Amikor nem törődünk azzal, hogy hideg van, és korán van, csak menni, menni és hallgatni a lágy orgonát, s zengeni a jeles időszak gyönyörű „melódiáit”. S élt ez a vágy a kisgyermekben, aki önfelédten énekelte, mert tudta, hogy az advent után karácsony jön, a boldog beteljesülés. Várta az ajándékot, és az Ajándék megszületett. Énekelték a felnőttek, akik remélték, hogy majd az ünnep kicsit jobbra, elviselhetőbbé teszi az életet. És az élet, ha csak egy napra is, jobb lett. Miért? Mert ekkor mindenki a jászol felé tekintett. Ám addig hosszú időnek kellett eltelnie...

Mi is várakozunk. Ébren várjuk, mert majd eljön. „Boldog az a szolga, akit ura ébren talál!” Egyszer már eljött, de megígérte: „Ismét eljövök és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok!”

Az adventi koszorú gyertyája is erre figyelmeztet: Látod, egyre több a fény! Érzed? Krisztus közeleg? És nemsokára átjár a fényesség, átjár a Kisded szeretete. Milyen szép lenne mindig ebben megmelegedni, átitatódni! Ezt jelenti advent. Az Úrral való boldog együttlét türelmetlen, izgatott várását. Várni és készülni. Hogyan? Megtisztulni lélekben. Már időben elvégzem szentgyónásom, hogy a Gyermek tiszta hajlékra találjon. Feldíszítem lelkem a jó cselekedetek által, hogy ott szívesen időzzön, otthon érezze magát nálam. S ha ezt megteszem, életem meg nem szűnő karácsony lesz, mert Ő mindig velem lesz, Ekkor több időt fordítok az imádságra, az engesztelésre, önmagamra, jó és rossz tulajdonságaim vizsgálatára. Adja meg Isten, hogy ez az időszak egyházközségünk minden tagjának értékes, jól felhasznált, kegyelmi gyümölcsoket termő idő legyen, hogy aztán majd a karácsonykor megszülető kis Jézust elhalmozzuk ajándékainkkal, szívünk összes lelkesedésével és szeretetével, s hogy el tudjuk, fogadni ajándékát: Önmagát, az életünkben szállást kapni akáró Istengyermetek.

Szívák Györgyné

Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.30 - 11.30 óra.

Fiatalkok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Anyakönyvi hírek

Halottaink

Donka Miklós
 Lantos Miklós
 id. Szabados Ferenc
 Túri József
 Fekete Mihály
 Kurucz Sándor
 Dávid Balázs
 Forgó János
 Ördög Pálné - Fűri Julianna
 Szepesi Rozália
 Szólik János
 Sági Istvánné - Dragon Mária Terézia
 Tóth Sándorné - Paróczai Zsuzsanna
 Lapú Éva
 Kádár Imre
 Jaksa Anna
 Kátai-Urbán István
 Busa Istvánné - Kurucz Veronika

Adj irgalmat, adj nyugalmat, Ó Atyánk a lelkeknek!

Halottaink emlékére

Templomunkban november másodikán az esti szentmisében - melyet Cibian Miklós káplán mutatott be - az énekkar tagjai is emlékeztek az elhunytakra. Az előző évek hagyományát követve - mindenkiért egy-egy szál gyertya égjen gondolatát felhasználva -, meglátogatták az anyák és apák, az elveszített gyermekek, harcban elesettek és rokonaik sírhalmát, imádságaikkal és egyetemes könyörgéseikkel idézték fel emlékeiket az elsötétített templomban.

Adventus Domini

Az ünnepet, amit minden gyerek és talán a felnőttek is a legjobban várnak minden évben, a karácsonyt megelőzi az advent, ami a karácsony előtti negyedik vasárnappal veszi kezdetét, de más megfogalmazásban Szent András napjához legközelebb eső vasárnaptól tart december 25-ét megelőző vasárnapig.

Az első vasárnap az egyházi év első napja is egyben. Ezek a tények, amit mindenki tud, tanítják a hittanon és életünk során is ránk ragad belőle valami. De mitől is lesz ez a várakozás advent? Hiszen amikor elnézem az órámat és kiderül, hogy a várva várt mozifilm nem akkor kezdődik, amikor én odamegyek, hanem csak egy óra múlva és valahogy el kell, hogy töltssem az időt akkor is várakozom, de az mégsem advent. Amikor az orrom előtt megy el a vonat és a következőt meg kell várnom, még az sem advent. A hétvégén édesanyám finom húslevest készített és már nagyon vártam a vacsorát, hogy még egyszer ehessek belőle, de az se volt advent. Miért is?

Adventkor Jézus megszületését várjuk. Unalmasnak hangzik, hiszen minden évben várjam, hogy megszülessen? Ráadásul minden évben meg is születik! Ha így gondolkodunk, akkor félreértjük az advent lényegét és talán a karácsonyét is, hiszen Jézusnak bennünk kell megszületnie. Erre várunk, de ehhez nem elég leülni a fotelba és tördelni a kezünket türelmetlenül, izgatottságunkban leizzadni a meleg radiátor mellett, hanem csinálni is kell érte valamit.

Ismerjük a szokásokat, mindenkinél van ilyenkor adventi koszorú, amin a hetek múlását számoljuk. A kicsik adventi naptárat kapnak, habár közvetlenül a csoki a lényeg, de a 24-ei mindig nagyobb szokott lenni a többenél és a gyermek azt akarja a legjobban – megenni. Vár rá. A várakozása közben önkéntelenül számlálja, hogy még hány nap van hátra, mennyit kell aludni, hogy megehesse a legnagyobbat, megkapja az ajándékot. A gyermekeknek ez a lényeg, de nekünk már felül kell emelkednünk ezen és meglátni, hogy Jézus nélkül oda a boldogság, viszont ahhoz, hogy Jézus velünk legyen, ahhoz be kell fogadjuk magunkba, meg kell születnie bennünk, és ezzel már vissza is kanyarodtunk az advent céljához. Ne hagyjuk, hogy a társadalmi szokásaink ránk üljenek és elnyomják valódi énünket. Az ajándékok, a karácsonyi vacsora, a rengeteg formáság mögött szeretetnek kell rejtőznie. Szeretet nélkül semmit sem ér, nem fog rá emlékezni az unoka, hogy milyen jó volt a hal, a bejgli és nem jut eszébe jövőre sem, hogy ő abból kér most is. Viszont ha a formáság mögött, mellett, vele együtt szeretet van, megszünik formáságnak lenni.

Mindezekkel együtt ne felejtjük el, hogy a várakozás egy nehéz dolog. Áldozat. Egy kedves gyóntató atyám egyszer azt mondta - amikor panaszkodtam a sok kis gondomról-, amik elveszik az erőmet, hogy ajánljam fel valakiért, így könnyebb lesz elviselni. Igaza lett. Levonva a tanulságot, az áldozatokat is szeretettel kell végeznünk, hozzá tartozik az életünkhöz. Ekkor talán már nem lesz akkora áldozat. Nem fog úgy fájni. Advent, tehát egy várakozási idő, amikor megváltozhatunk, megszerethetjük életünket és elnyerhetünk egy boldogabb életet. Ha nem merünk szeretni, soha nem leszünk boldogok.

Kőrös Ákos

Egyházi hozzájárulás, avagy miből él egy egyházközség

Az Egyház ötödik parancsa arra int bennünket, hogy „az Egyházat anyagi hozzájárulásunkkal is támogassuk!” Tudjuk, hogy a közösségi élet, az épületek fenntartása, javítása, az egyházközségi programok szervezése, templom és hittanterem fűtése, az alkalmazottak juttatása anyagi terhet ró a közösségre. 1990-től az egyház döntése alapján minden kereső, jövedelmének 1%-val kellene, hogy támogassa a közösséget.

De miből is él egy egyházközség?

Nem csak igével él az ember - mondhatnánk félig viccesen az ismert szállóige mintájára, hiszen nap mint nap tapasztaljuk.

Sokáig inkább jelképes összeg volt az egyházi adó, mert a rendszerváltozás előtti évtizedekben sok külföldi segély érkezett. Mára ezek megszűntek, s a magyar egyháznak is a saját lábára kell állnia. Világviszonylatban egyébként az egyházi hozzájárulás a kereset, illetve a nyugdíj egy százaléka szokott lenni.

Egyébként az egyházi adó elsősorban nem anyagi kérdés, hanem hit és hozzáállás kérdése, amit abból is látunk, hogy általában azoknak okoz problémát a megfizetése, akiknek valójában nincsenek anyagi gondjaik.

Az egyházközségek bevétele két fő részből tevődik össze. Az egyik a perselypénz, a vasárnapi szentmisék adománya, a másik az egyházközségi hozzájárulások, más néven egyházi adók.

Ezen kívül sajátos bevétel nincs, nagyon kevés az, ami az ún. stólarészesedésből származik. A szentségek kiszolgáltatásáért nem szabad pénzt kérni, kivétel a házasságkötés, aminek van kántor vagy sekrestyési vonzata, vagyis azokat az embereket, akik ott szolgálatot tesznek, valamilyen formában juttatásban kell részesíteni. A temetés pedig - mint a leggyakoribb szentelmény - szintén sok vonzattal jár. Országosan meghatározott egységes díja van, ami többfelé oszlik, jut belőle a templomnak, a kántornak, a sekrestyésnek és a papnak. A perselypénzből tulajdonképpen a templomfenntartást fedezi az egyházközség. A perselypénzek egy része ugyanakkor irányzott célgyűjtés, amely azonnal befizetésre kerül az egyházmegyei hivatalba, az egyházmegyei hivatal pedig továbbítja a megfelelő helyre. Vannak állandó gyűjtések, ilyen a karitás, a szeminárium, az iskolák javára szolgáló, valamint a péterfillér, a missziós és a szentföldi gyűjtés. Ezen kívül vannak egyéb, például a természeti katasztrófák áldozatainak megsegítésére irányuló gyűjtések.

Az egyházi adót illetően sokan abba a tévedésbe esnek, hogy ez a begyűjtött pénz a papé. Pedig a plébániát is fenn kell tartani, elég, ha mindenki csak a saját lakásának a fenntartására

gondol, mekkora költség a rezszi, a fűtés, a világítás, a vízdíjak. Egy plébánia viszont nagyobb rezsiköltséggel működik, mint egy családi ház, hiszen a legtöbb helyen van közösségi helyiség is, melyet rendszeresen használnak. Ráadásul az állam is nyomorgatja az egyházközségeket, hiszen a plébániák és a templomok közintézménynek minősülnek, így magasabb kategóriájú energiaköltséget kell fizetniük.

A plébános a fizetését ugyancsak a helybéli egyházközségek befizetéseiből kapja. Nagyon sok kis helyen a bevétel nem elegendő arra, hogy kigazdálkodják a központilag meghatározott papi fizetést, mert a fenntartási költségek elviszik az összes bevételüket. Ilyenkor a püspökség egészíti ki a plébános fizetését. Legjobb tudomásom szerint ma az egyházmegyék plébániáinak 60 százaléka nem tud fejleszteni, mert egyszerűen nem marad rá pénze. A bevételek épp csak a napi kiadásokat fedezik. Szóba jöhetnek még helybeli lehetőségek, vagyis önkormányzati támogatások, és különböző uniós, országos vagy egyházmegyei pályázatok.

Régi igazság: akiket legjobban szorít a cipő, mindig becsülettel megfizetik az egyházi adót, vagyis a nyugdíjasoknak és a templomba járó szegényebb családoknak ez sosem probléma. A fiatalabb generációnál más a helyzet, sokan úgy gondolják, mivel rendszeresen nem veszik igénybe az egyházi „szolgáltatásokat”, vagyis nem járnak minden héten szentmisére, ezért nem is hajlandóak hozzájárulni az egyházközség fenntartásához. A falvakban tapasztalatom szerint így is 80-90 százalék a befizetési hajlandóság, míg városban ez sokszor csupán 30-40 százalékot tesz ki. Igaz, a városokban nehezebb megoldani a beszédet is. Az egyházi adó befizetését lehet személyesen is megtenni és a januárban postaládáinkba kerülő csekkek formájában is.

Ez úton is szeretnénk megköszönni azoknak, akik az elmúlt esztendő során becsülettel vállalták az egyházfenntartás terhet, és rendszeresen befizették támogatásukat. Isten fizesse vissza százszorososan!

Salamon László esperes-plébános

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve, magánszemélyek, vagy vállalkozások - a lap szellemiségét nem sértő - hirdetésének is helyet biztosítunk a jövő évtől kiadványunkban.

Köszönjük!

A szerkesztőség a lap hasábjain keresztül is megköszöni László Ferenc Darányi utcai lakos támogatását, aki egy használt fénymásoló berendezést és számítógépet adományozott munkánk könnyebbé tételéhez.

Halálának évfordulóján

Advent harmadik vasárnapján emlékeztünk meg az 1993. december 12-én elhunyt néhai miniszterelnökről, dr. Antall Józsefről. A lelki üdvéért bemutatott szentmisét követően a Kolostor épület előtt folytatódott az előtte való tisztelgés, ahol Fekete Imre emlékeztette a résztvevőket a mellszobor talapzatán lévő „Csak a keresztény Magyarországnak van jövője” felirat eredetére. A Szózat után, melyet Varga Nándor szavalt el, az emlékezés koszorúinak és virágainak elhelyezésére került sor, majd a résztvevők közösen énekelték el a Himnuszt. A fia társaságában jelenlévő özvegye megköszönte, hogy a plébánia közössége évente megemlékezik férjéről, ápolja annak emlékét.

Tisztelt Harang-Szó Olvasók!

Engedjék meg-e pár sor közreadását a 2009. november 27-i egyháztanács ülésen történetekről.

Számomra meglepő bejelentést tett Felföldi Miklós bácsi, akit mindenki tisztel. Lemondott világi elnöki tisztségéről, (életkora miatt) ami biztosan nehéz döntés volt a részéről. Ő nagyon sok munkával és odafigyeléssel végezte feladatát, hál' Istennek ebben mindig voltak segítségai. Sajnos az élet nem kímél senkit; az idő haladtával az égiség is közbeszól, és komoly meghatározója a hátralévő életünknek. Szeretnénk a Harang-Szó karácsonyi számában köszönetet mondani azért, amit a bokrosi kápolnáért és a bokrosi hívókért tett. A nagyon szép padok az ő utánajárásával valósultak meg, de van több apró dolog is, amit nem soroltam fel. Kívánom, hogy a mostani adventi várakozás hozzon Miklós bácsinak és családjának olyan lelki örömet és egészséget, amit a betlehemi kised jelent számunkra. *Juhász Istvánné*

Ünnepi szentmisék rendje

Dátum	Szent József templom	Szent László templom
December 24.	24.00 óra	16.00 óra
December 25.	09.30 óra	08.00 óra
December 26.	09.30 óra	-
December 27.	09.30 óra	08.00 óra
December 31.	17.00 óra	-
Január 1.	09.30 óra	08.00 óra

A ferences rend jubileumi évében

A rend alapításának 800. évfordulója alkalmából, október 11-én *Ferencesek emlékére* címmel zenés-irodalmi műsorra került sor templomunkban.

Salamon László esperes-plébános megnyitójában visszatekintett a Szent József-templom és plébánia történetére, külön kiemelte Szedlacsek István, a Nagyboldogasszony Plébánia apát-plébánosa munkásságát. A Csongrádi Versmondók Köre előadói és zenészei műsorukban rövid áttekintést adtak a ferencességről, megismerhettük a rendet alapító Assisi Szent Ferenc, valamint a templomunkban 1936-1950 között szolgált ferences atyák vázlatos életrajzát.

Mikulás a templomban

December első vasárnapján a szentmise végén - igaz nem váratlanul - templomunkba is ellátogatott Miklós püspök késői utóda, akit a gyerekek énekkel és szavalatokkal köszöntöttek. Viszonzásul a jóságos látogató egy-egy rá emlékeztető csokoládé figurával köszöntö meg a figyelmességüket, ígéretet téve -mivel ilyen szeretettel fogadták-, hogy jövőre is visszatér.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk a jövő évtől hat alkalommal, így a következő száma február elején jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait január 25-ig juttassák el a szerkesztők részére.

HARANG-SZÓ

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános

Szerkesztők: Bodorné Ternai Sára,
Fekete Imre, Túriné Nádudvari Mária
Tördelés: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4. sz.

Tel./fax: 63/483-063

www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztojosefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Szentes